

Fordelingen af omkostningerne ved retssagen i øvrigt skal fortsat afgøres efter de almindelige regler herom, jf. retsplejelovens kapitel 30. Omkostninger ved retssagen i øvrigt består dels af de omkostninger, der er løbet på forud for retsmæglingen, herunder navnlig retsafgift og eventuelle udgifter til advokatbistand ved sagens forberedelse før retsmæglingen, dels af de omkostninger, herunder f.eks. udgifter til advokatbistand, der yderligere løber på, hvis retssagen fortsætter efter endt retsmægling.

Hvis der ikke er fri proces eller retshjælpsforsikringsdækning, kan parterne, hvis retssagen afsluttes med et forlig, således på sædvanlig vis inddrage spørgsmålet om fordeling af omkostningerne ved retssagen i øvrigt i forliget eller overlade det til retten at træffe afgørelse herom.

Hvis en part har fri proces, vil retten i forlængelse af et forlig, der afslutter sagen, skulle træffe en samlet omkostningsafgørelse, der dels indeholder en afgørelse om fordeling af omkostningerne ved retsmæglingen i overensstemmelse med den foreslåede regel, jf. ovenfor, og dels en afgørelse om fordeling af omkostningerne ved retssagen i øvrigt efter de almindelige regler herom. Det samme er tilfældet, hvis der er retshjælpsforsikringsdækning, og forsikringssselskabet ønsker rettens afgørelse af omkostningsspørgsmålet.

Såfremt der ikke opnås en aftalt løsning ved retsmæglingen, og sagen derfor fortsætter ved retten, vil spørgsmålet om fordeling af omkostningerne ved retssagen (inkl. retsmæglingen) på sædvanlig vis i alle tilfælde blive afgjort af retten som led i afgørelsen af sagen, jf. retsplejelovens kapitel 30. Som led i den samlede omkostningsafgørelse vil hver part i overensstemmelse med den foreslåede regel skulle bære egne omkostninger i forbindelse med retsmæglingen.

Rettens afgørelse om sagsomkostninger kan kæres efter retsplejelovens almindelige regler herom, jf. § 389.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 279

Bestemmelsen indeholder regler om, i hvilket omfang en retsmægler, når retsmæglingen er afsluttet, kan deltage i den videre behandling af sagen ved retten.

Stk. 1 fastslår, at retsmægleren efter retsmæglingens afslutning ikke må virke som dommer eller advokat under sagens fortsatte behandling. En dommer, der har fungeret som retsmægler, kan således ikke beklæ-

de retten under sagens fortsatte behandling, og dette gælder, hvad enten retsmæglingen er afsluttet med en aftalt løsning eller ikke. En dommer, der har fungeret som retsmægler, kan derfor ikke dømme i sagen og kan heller ikke deltage i andre afgørelser i sagen, eksempelvis afgørelser vedrørende fri proces, advokatbeskikkelse eller sagsomkostninger. En advokatmægler kan ikke virke som advokat for nogen af parterne under den videre behandling af sagen ved retten.

Stk. 2 indeholder en undtagelse til reglen i stk. 1 om begrænsningen i dommerens adgang til at medvirke under sagens fortsatte behandling. *Stk. 2* fastslår, at en dommer, der har fungeret som retsmægler, uanset stk. 1, kan indføre en aftalt løsning som retsforlig i retsbogen og/eller træffe beslutning om at hæve sagen, når der anmodes herom. Sådan anmodning kan fremsættes af sagsøgeren, jf. retsplejelovens § 359, eller – hvis hovedforhandlingen undtagelsesvist skulle være indledt – af parterne i fællesskab, jf. retsplejelovens § 366.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9 og 10 (§ 353, stk. 1, nr. 18 og 19).

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om at indsætte nr. 20 i retsplejelovens § 353, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 11 (§ 353, stk. 1)

Det foreslås, at alternativ konfliktløsning, herunder retsmægling tilføjes på listen i retsplejelovens § 353, stk. 1, over mulige dagsordenspunkter til et forberedende møde.

Til nr. 12 (§ 393, stk. 4, 2. pkt.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der ved lov nr. 279 af 5. april 2006 om ændring af retsplejeloven (Gennemførelse af EU-regler om håndhævelse af immaterialrettigheder m.v.) blev indført en bestemmelse i § 306 om oplysningspligt for bl.a. tredjemand ved krænkelse af immaterialrettigheder.

Til nr. 13 (§ 581)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at tinglysningskontorerne ved lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform) blev centraliseret til én tinglysningsmyndighed for hele landet (Tinglysningsretten).